

БОЛѢСТЬ.

§. 50 Болѣзнь ея нарича челоуѣкъ, кога-то една или много отъ дѣйствительны-ты нѣговы силы загубятъ свое-то равновѣсіе, и не быхъ можилн да издръжаватъ порадочно и свободно свои-ты служкы и дѣйствія. Болѣзнь-та е възникъ отъ правило-то и досадно-то изстоаніе на животно-то, кога-то приица изъ тѣмнинъ-тѣхъ.

ДУША.

§. 51. Душа-та е едно существо изданно, но невещественно (*äylov*), нечаштно, невидимо, вьсгдадвѣжително, непремѣнимо, и вѣзмьртно; понятна на свѣтъ-тѣхъ, труднопостижима облаче на умъ-тѣхъ на прьстаный-тѣхъ челоуѣкъ. Душа ея нарича отъ Духомъ, Богъ, кои-то сотворилъ Вселеннъ-тѣхъ отъ ничто, изединилъ тѣхъ невещественнъ душъ изъ вѣщественно-то и тѣлнотворько то наше тѣло, и тѣмъ изъ единъ начинъ вьсма вьрхестественъ (*υπερφυσικος*), непознатъ (неизвѣстенъ) и непостижимъ намъ. Душа-та челоуѣческа е различна отъ начало-то на животъ-тѣхъ, кое-то ея нахожда и въ дрѣгы-ты животны. Душа-та е она, кога-то чьствова въ насъ, та ея размышлява и разсждава. Та разпознава и рѣшава. Та управява движенія-та на наше-то тѣло въ кы-ты дѣланія. Та желаетъ добры-ты дѣла и добрыны-ты и ея радѣва въ тѣхъ. Душа-та ея нахожда въ вьсично-то челоуѣческо тѣло, като протажима и нераздѣляема ради нѣннъ-тѣхъ нечаштность; средотоиѣ-то ѳ облаче, то есть жилище-то на тѣхъ невещественнъ душъ, спорядъ мнѣніа-та на мнозиннъ мждрецы, е въ оцѣ-то чьство, то есть въ центръ-тѣхъ на наши-ты чьства, находимы-ты въ челоуѣческый-тѣхъ мозгахъ.

§. 52. Кога-то Богъ изтворилъ Вселеннъ-тѣхъ отъ ничто, издалъ и челоуѣкъ-тѣхъ по свой образъ и подобіе, като взалъ прьсть отъ земь-тѣхъ, послѣ мѣ вдѣхнулъ на лице-то дьханіе на животъ и станалъ челоуѣкъ въ душъ живъ и така го украсилъ въ видъ и хьвость (*Міровытіе*). Като вдѣхнулъ убо Богъ на челоуѣкъ-тѣхъ душъ-тѣхъ, подарилъ ѳ изъ словенность-тѣхъ (разумъ-тѣхъ), то еть изъ тѣхъ божественнъ дарѣвъ, кога-то водн душъ-тѣхъ на добродѣтели-ты, и ѳ забранява отъ злобы-ты; Божія-та благодать е ея